

Владика Иларион богослужио у подгоричком Саборном храму: Омекшајмо огрубела срца примајући и подносећи искушења са добром вером

У недељу 21. по Педесетници одслужена је Света архијерејска литургија у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, којом је предстојао Његово Преосвештенство Епископ новобрдски г. Иларион, викар Патријарха српског г. Порфирија.

Преосвећеном Владици Илариону саслуживали су свештенослужитељи протојереји-ставрофори: Драган Митровић и Далибор Милаковић, протојереји: Бранко Вујачић, Никола Пејовић и Игор Балабан, као и ђакон Ведран Грмуша.

Након читања из јеванђелског зачала које је говорило о Сијачи и сјемени свима сабранима се обратио Преосвећени Епископ новобрдски г. Иларион. Прича о сијачу и сјемени спада у једне од најљепших прича, а по смислу најједноставнијих за поимање, из уста Христових. Христос прво народу прича у загонеткама а тек после ученицима преводи (открива) скривено значење. На први поглед као да народу ни не жели да открије сакривено. Ријеч је о

показатељу на који начин Бог дјелује у свету. Не у једном историјском тренутку него док је свијета и вијека у формама које су нам сада познате. Као да Христос препричава оно што Он Сам ради у додиру са народом тих неколико година, јер је на тај начин, сакривено у одајама пријемчивог (отвореног) срца, посађивао Своје ријечи. Заправо, Своје мисионарење (историјско кретање установом есхатолошког остварења Њим Самим) је преточио у причу, само јој је дао духовну (пневматолошку) конотацију (због чега прича и не бива одмах јасна ни народу ни ученицима).

„Сабрасмо се на њиви Господњој, да би смо донели добар плод. Сама оваплоћена Реч Божија, Логос Божији који је постао човек, Господ наш Исус Христос, говорио нам је у причама, као родитељ, као онај који теши, као онај који поучава“. – рекао је Владика.

Владика Иларион је у наставку нагласио да примајући и подносећи искушења са добром вером стварамо предуслов да омекшамо огрубјела и отврдла срца, која могу примити и држати живу Ријеч Божију:

„Хвала Богу, има људи који су као добри земљорадници, обрадили су и обрађују њиву свога срца, јер да бинаше срце примило то семе, оно мора да је меко и растресито, мора да буде обрађено, а та обрада је тешка, по некад и заболи, мора да се на неки начин измучи земља, да би се размекшала и да би могла да прими нешто друго у себе. Е то се дешава кроз искушења, насупрот ономе који одбија овај процес, онда остаје срце тврдокорно, али да би нам срце било меко, ми треба да примамо ударце у себе, али са добром вером, да прихватимо свога ближњега“.

У даљем излагању Владика је о истинској слободи и љубави какву посједују свети Божији људи:

„Чули сте како апостол говори: „Ја законом закону умрех да Христом живим“. Поштујући закон, испуњавајући закон и испунивши закон, препунивши закон, ти умиреш закону, идеш на нешто што је више, ослобађаш се тог закона. Кад завршиш основну школу, поштујући сва правила, нема потребе да враћати јој се и онда идеш даље. И оно што је било, остављаш иза себе. Тако нека би смо и ми били они који закон испуне и препуне и живе у простору слободе, где им не треба никакав закон, него их само љубав њихова и слобода учи шта треба да чине“.

„То су они људи који своју слободу једним негативним префиксом одређују и не могу да чине зло. Кад је човјек толико слободан да је немогуће да

сагреша, како то бива код ангела и код светих људи. Нека би смо и ми ишли тим путем, угледајући се на наше оце, на наше пастире, на нашега домаћина, Митрополита црногорско-приморског и Егзарха Свештеног Трона Пећкога г. Јоаникија који данас слави свој имендан - Светог Преподобног Јоаникија Великог“. - поручио је на крају свог архипастирског обраћања Епископ новобрдски г. Иларион који је овом приликом пренио благослове и поздраве Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија.

tvhram.rs